

FELSZÁMOLÁS – A Z IGÉNYBEJELENTÉSI HATÁRIDŐ TERMÉSZETE

A hitelezői igénybejelentésre nyitva álló 40 napos határidő nem anyagi jogi, hanem eljárásjogi határidő / Cstv.28.§.(2) bekezdés f./ pont, 6.§.(3) bekezdése Pp. 105.§.(4) bekezdése /

Az adós gazdálkodó szervezet 2008. október 28. napjától felszámolás alatt áll.

A hitelező a 2008. december 8. napján ajánlott küldeményként postára adott levelében 507.821,- forint és járulékai iránt hitelezői igénybejelentéssel élt, amelyet a felszámoló 2008. december 11. napján vett át, majd 2009. február 26-án a hitelező igényét 40 napon túl, de egy éven belül bejelentett igényként nyilvántartásba vette és „F” hitelezői kategóriába sorolta be. A hitelező válaszában a felszámoló intézkedését kifogásolta. Azzal érvelt, hogy a hitelezői igénybejelentésre nyitva álló 40 napos határidő eljárásjogi határidő, ezért a határidő számítására a Polgári perrendtartásról szóló 1952.évi III.törvény vonatkozó rendelkezései megfelelően irányadóak. Mivel az adós felszámolási eljárásának közzétételére 2008. október 28-án került sor, így az igénybejelentésre nyitva álló határidő utolsó napja 2008. december 8-a volt, figyelemmel a Pp.103.§.(4) bekezdésének azon előírására, amelynek értelmében ha a határidő utolsó napja munkaszüneti napra esik, a határidő csak az ezt követő legközelebbi munkanapon jár le.

A felszámoló a 2009. március 18-án kézbesített levelében korábbi álláspontját fenntartotta, ezért a hitelező 2009. március 26. napján érkezett kifogásában kérte a felszámoló jogszabálysértő intézkedésének megváltoztatását és egyben a felszámoló kötelezését a hitelezői igény határidőben bejelentett követelésként történő nyilvántartásba vételére.

A felszámoló észrevételében a kifogás elutasítását kérte. Előadta, hogy a hitelezői igénybejelentésre nyitva álló 40 napos határidő – mivel 2008. december 7-e munkaszüneti nap volt – 2008. december 8-án telt le. A hitelező igénybejelentését pedig 2008. december 11-én vette át. A Cstv.6.§.(3) bekezdése szerint alkalmazandó Pp.103.§.(5) bekezdése szerint pedig a hitelező beadványának – hitelezői igénybejelentésének – a határnapon legkésőbb éjfélig meg kellett volna érkezni. Álláspontja szerint a hitelezői levélben írt Pp.105.§.(4) bekezdésében szereplő rendelkezés a határidők számítására vonatkozó olyan kivételt fogalmaz meg, amely csak a bírósághoz intézett beadványok esetében alkalmazható és nem a gazdálkodó szervezetek egymás közötti beadványaira.

Az elsőfokú bíróság a 2009. szeptember 15. napján kelt Fpk.H.10/2009/5. számú végzésében a kifogást elutasította. Határozata indokolásában kifejtette, hogy a Cstv.6.§.(3) bekezdése szerint azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket e törvény külön nem szabályoz, a Pp. rendelkezéseit kell irányadónak tekinteni. A Pp.1.§-a szerint a törvény célja az, hogy a természetes személyek és más személyek vagyoni és személyi jogaival kapcsolatban felmerült jogviták bíróság előtti eljárásban való

eldöntését biztosítsa. A Cstv.28.§.(2) bekezdés f./ pontja szerint a felszámolás közzétételéről szóló végzés tartalmazza azt a felhívást, hogy a követeléseket a közzétételtől számított 40 napon belül a felszámolónak kell bejelenteni. A két idézett jogszabály összevetéséből megállapítható, hogy a hitelezői igénybejelentés nem a bíróság előtt zajlik, így a határidő számítására és mulasztására a Pp. szabályait nem lehet alkalmazni.

Ez ellen a végzés ellen a hitelező élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú végzés megváltoztatását és kifogásának helyt adó döntés meghozatalát kérte. Fellebbezésében a korábban már előadott érveit megismételve kiemelte, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a Pp. határidő számítására vonatkozó szabályait a hitelezői igénybejelentés határidejének számítására nem tartotta alkalmazhatónak. Véleménye szerint a hitelező igénybejelentésre nyitva álló 40 napos határidő számításánál a Pp. rendelkezései irányadóak, így hitelezői igényét határidőben jelentette be a felszámolónak.

A felszámoló észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy a Pp. szabályait a felszámolási eljárásban az eljárásnak a bíróság előtt zajló részére kell és lehet alkalmazni. A felszámoló nem bíróság, nem hatóság, eljárása nem formalizált, ezért a felszámoló eljárására a Pp. szabályai nem alkalmazhatók és azt a gyakorlat sem alkalmazza.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

Jelen ügyben a Győri Ítéltáblának abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a Cstv.28.§.(2) bekezdés f./ pontja szerinti 40 napos határidő anyagi jogi, vagy eljárásjogi határidő, vagyis a bejelentett hitelezői igénynek a felszámolóhoz a hitelezői igénybejelentésre nyitva álló 40 napig meg kell-e érkeznie, vagy elegendő a határidő utolsó napján az igénybejelentést postára adni a Pp.105.§.(4) bekezdésének megfelelő alkalmazásával.

A jelen eljárásra irányadó, a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló, a 2007. évi LXXVIII. törvénnyel módosított 1991. évi XLIX. törvény 28.§.(2) bekezdés f./ pontja értelmében a felszámolás elrendeléséről szóló cégbíróági közleménynek tartalmaznia kell a hitelezőknek szóló felhívást, hogy ismert követeléseiket a felszámolást elrendelő végzés közzétételétől számított 40 napon belül a felszámolónak jelentsék be. A 46.§.(5) bekezdése értelmében a felszámoló külön nyilvántartásba veszi a határidőben bejelentett követeléseket és a határidőn túl, de egy éven belül bejelentett követeléseket. A Cstv.6.§.(3) bekezdése értelmében azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket a törvény külön nem szabályoz, a Polgári perrendtartás rendelkezései – a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel – megfelelően irányadóak. A Pp. 105.§.(4) bekezdése szerint a határidő elmulasztásának következményeit nem lehet alkalmazni, ha a bírósághoz intézett beadványt legkésőbb a határidő utolsó napján ajánlott küldeményként postára adták.

Az Cstv. az egységes nemperes felszámolási eljáráson belül több önálló eljárást szabályoz és az eljárások megindítására határidőket állapít meg. Ilyen határidő a hitelezői igény bejelentésére nyitva álló 40 napos határidő is.

A hitelezői igénybejelentésre a már megindult, folyamatban lévő felszámolási eljárás során kerülhet sor. Erre is tekintettel a bírói gyakorlat egységesen eljárásjogi határidőnek tekinti a hitelezői igénybejelentésre nyitva álló 40 napos határidőt és ennek elmulasztása esetén mint eljárásjogi határidő mulasztása miatt igazolási kérelemnek is helye van (BH 1999.évi 327. és BH 2004. évi 201. számú eseti döntések).

Mivel a hitelezői igény bejelentésével csak a már folyamatban levő felszámolási eljárásban van lehetőség, ezért a hitelezői igénybejelentés csak a felszámolási eljárással egységesen, annak függvényében vizsgálendő. A hitelezői igény bejelentése tehát eljárási cselekménynek minősül és ezért vonatkozik rá a Pp. 105.§-ának (4) bekezdése.

Jelen esetben a hitelezői igénybejelentésre nyitva álló 40 napos határidő a felszámoló szerint is 2008. december 8. napján járt le, ugyanakkor nem kétséges, hogy a hitelező igénybejelentését a határidő utolsó napján igazoltan postára adta, ezzel pedig a határidőben történő bejelentési kötelezettségének eleget tett. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a Cstv. egyébként is a hitelezői igény 40 napon belüli bejelentéséről szól, nem pedig arról, hogy a hitelezői igénybejelentésnek 40 napon belül a felszámolóhoz meg kell érkeznie.

A kifejtettekre figyelemmel a Győri Ítéltábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott végzését a Cstv.6.§. (3) bekezdése szerint alkalmazandó, a Pp.259.§-ára utalással a Pp.253.§.(2) bekezdése alapján megváltoztatta és kötelezte a felszámolót, hogy a hitelezői igényt 40 napon belül bejelentett hitelezői igényként vegye nyilvántartásba.

Győri Ítéltábla Fpkhf.II.26.156/2009/2.szám